

“Ens sentim traïts”: l’Ajuntament de Perpinyà impedeix a última hora l’obertura de l’institut de la Bressola

Entrevista a Joan-Sebastià Haydn, president de la Bressola, sobre la paràlització de la compra d'un antic convent per a obrir un institut a la ciutat · La Bressola porta l'Ajuntament als tribunals per haver blocat el projecte

Per: [Clara Ardévol Mallol](#)

14.10.2021 12:08

L’associació d’escoles de la Bressola **va anunciar** al setembre que obriria el seu primer col·legi-liceu de Secundària a Perpinyà. Hi havien d’estudiar tres-cents joves i havia de significar un gran pas endavant per a la immersió lingüística a Catalunya Nord. Tanmateix, avui han anunciat que **l’ajuntament, que no havia posat cap trava fins ara, ha decidit de comprar l’edifici** on s’havia de dur a terme aquest projecte, un antic convent que pertany a una comunitat de monges clarisses que es pot reformar i adaptar. La Bressola ja havia fet la paga i senyal de 60.000 euros.

Els responsables de la Bressola estan sorpresos d’aquest canvi sorprenent del consistori, just abans de tancar la compra, que ara s’ha paràlitzat. En aquests moments a l’escola s’hi fan tots els cursos, fins a quinze anys, però mancava un

col·legi-liceu per a l'educació fins a divuit anys. I això encara és més urgent, tenint en compte que ja tenen una línia d'aquest primer curs de liceu oberta.

Parlem amb **Joan-Sebastià Haydn**, president de la Bressola i de la xarxa d'escoles immersives Eskolim. Diu que no sap els motius de la decisió del govern municipal, encapçalat per **l'extrema dreta de Louis Aliot**, però que és ben clar que la decisió és una mala notícia, no sols per a l'escola, sinó per al català: "Això és un drama per al país i per a Catalunya Nord."

—Us faltava poc per a tancar la compra d'un antic convent per a fer-hi un institut de la Bressola. Per què s'ha paralitzat, finalment? Com han anat els fets?

—Al març vam visitar el convent i ens va semblar que aquest lloc, amb molta història i espais convenients, podia servir per a la creació d'un institut. Vam avisar l'Ajuntament de Perpinyà de la nostra voluntat de comprar l'edifici i a l'abril ens va dir que teníem via lliure. Vam fer una reunió amb la vice-presidenta de la regió d'Occitània, amb la presidenta i el vice-president del Departament dels Pirineus Orientals i amb la vice-presidenta encarregada de les qüestions educatives i també ens van donar suport. Sabíem que hi havia dificultats tècniques i administratives perquè no era declarat com un centre per a acollir públic, perquè la zona és inundable, però els tècnics van trobar maneres de resoldre-ho. Per tant, sabent que l'ajuntament no el volia comprar, que Regió, Departament i Generalitat de Catalunya ens acompanyen en el projecte i que les dificultats d'autorització es podien superar, vam signar el compromís de compra el 6 d'agost.

—Però tot ha canviat de sobte.

—Hi havia dos mesos de termini perquè l'ajuntament fes valer o no el seu dret de preempció, que és el dret de tanteig quan s'obre un període per l'adquisició d'un edifici amb valor patrimonial i històric. I al final del termini l'ajuntament diu que vol comprar el convent al mateix preu que nosaltres i en les mateixes condicions, com a projecte de preservació del patrimoni. Hem intentat d'obtenir explicacions sobre el canvi, però no n'hem obtingut pas. Com que la legalitat d'aquesta decisió és qüestionable, hi posarem un recurs. I busquem tots els suports per a trobar-hi una solució. Mobilitzarem la nostra xarxa bressolaire aviat i pressionarem l'ajuntament perquè faci un pas enrere. De fet, convoquem una manifestació el dia 23 a Perpinyà a les 11.00.

—Louis Aliot s'havia pronunciat mai sobre aquesta qüestió?

—Abans teníem un projecte de col·legi en un altre edifici. L'anterior batlle, Jean-Marc Pujol, es va comprometre que ho tiraria endavant, però Aliot va dir que no. També vam sol·licitar a l'ajuntament una solució provisional al local que posa a disposició de la Bressola i ens va dir que no se'n feien responsables. I ara ens trobem que ens trenquen aquest projecte important. No en sabem les intencions, però podem constatar que aquestes han estat les respostes.

—Creieu que és una mostra més de la política catalanòfoba de l'extrema dreta a la ciutat? Aliot **va retirar** la referència a la catalanitat de l'escut de Perpinyà i fa dies **van desaparèixer** els cartells en català dels accessos al municipi, per posar-ne dos exemples.

—No ho sé. En tot cas, nosaltres hem presentat el nostre projecte i les nostres necessitats. No puc comentar la política municipal, però puc dir que el nostre projecte s'ha canviat sense diàleg i sense avisar.

—**Què implica aquesta decisió de l'ajuntament?**

—El projecte és paralitzat, de moment. I l'ajuntament sap la nostra necessitat absoluta per al curs que ve: necessitem llocs per a obrir un segon col·legi perquè no tenim espais disponibles. Vam obrir una classe del primer curs del liceu dins una escola provisionalment, esperant d'instal·lar-nos al convent, però ara haurem de trobar un lloc per als quatre anys vinents, perquè és el màxim de temps que pot trigar la resolució del recurs. Som a l'espera de rebre una alternativa o una solució provisional per part de l'ajuntament per als alumnes que havien d'anar a aquest centre.

—**Teniu molta demanda d'alumnes, però us falten espais.**

—Molta demanda i una confiança gairebé absoluta de les famílies. Ara, un nin que entra a dos anys a la Bressola s'hi queda fins al final de la secundària. Això fa que els nostres efectius vagin creixent. Com que se sap que tenim aquest projecte de centre de secundària, hi ha més municipis que ens sol·liciten d'obrir centres nous de maternal i primària. Però sense una solució en concret per a la secundària no podem continuar creixent. Tenim set escoles de primària, però només un col·legi, i hi ha un problema de continuïtat. És tot un projecte que és paralitzat, no tan sols el de secundària. És el projecte de la Bressola, que és paralitzat, el projecte d'immersió en català. I la demanda hi és... És una llàstima enorme no poder respondre a la demanda d'una família que vol escolaritzar el seu nin en català. Tenim llista d'espera i per això aquest projecte és importantíssim. Desbloca obertures de més centres que ens permetrien de respondre a la demanda real. Això és un drama per al país i per a Catalunya Nord.

—**A quants alumnes no podeu donar plaça?**

—Enguany tenim escolaritzats als nostres centres 1.051 alumnes. Cada any en tenim entre cinquanta i seixanta en llista d'espera. Però sabem que quan obrim un centre en un lloc hi creix la demanda de places perquè l'oferta d'escolarització en llengua catalana és vista com una oferta de qualitat. S'ha reconegut la feina de quaranta-cinc anys de la Bressola i les famílies que han anat perdent la llengua tenen una voluntat real d'oferir a la mainada aquestes arrels. Quan s'impedeix d'obrir un centre nou a la Bressola és tot un projecte de país que es paralitza.

—Sempre us trobeu aquestes traves administratives per a obrir nous centres?

—Hem tingut i tindrem dificultats, però quan un ajuntament ens dóna una paraula, això va al contracte. En aquest cas ens sentim traïts perquè s'ha donat una paraula que no s'ha respectat.

—Fa uns mesos hi va haver una forta oposició al fet que el Tribunal Constitucional francès **tombés la immersió en català i més llengües minoritzades. Com viviu el moment actual pel que fa a la protecció de la immersió?**

—Organitzativament no s'ha canviat res, de moment. El Constitucional va dir que la immersió era anticonstitucional perquè considera que no permet d'aconseguir un bon nivell en francès. Però l'una llengua no elimina l'altra, i en el 99% dels casos la llengua materna dels nostres alumnes és el francès. Ningú no ha aportat la prova que la immersió impedeixi de tenir un bon nivell en llengua francesa. Vam tenir una reunió amb el primer ministre i el ministre d'Educació amb la xarxa d'escoles immersives i hi ha voluntat política d'acompanyar-nos. La decisió del Constitucional va caure i es busquen les vies legals per a assegurar el futur de les xarxes immersives. Hi ha un perill per a nosaltres, perquè una de les vies legals seria disminuir la part immersiva en català de la vida escolar, però no ho volem canviar. S'ha de trobar la via per a mantenir la immersió tal com existeix. Vam proposar un canvi de l'article 2 de la constitució, però això demana un procediment que necessita un calendari després de les eleccions presidencials. També vam fer la proposta de permetre de deslocalitzar la competència de l'ensenyament en llengües regionals per a donar-la a les regions.

—Hi haurà eleccions presidencials abans d'un any. Sou optimistes o pessimistes amb el que pugui passar després?

—Fins que no es facin les eleccions no podem respondre. En tot cas, sabem que l'estat francès mai no ha estat amic de les llengües regionals. Per això cap govern no reconeixerà les llengües ni les tractarà com cal. El perill hi és; de fet, continua. L'estat francès no és amic de les llengües...